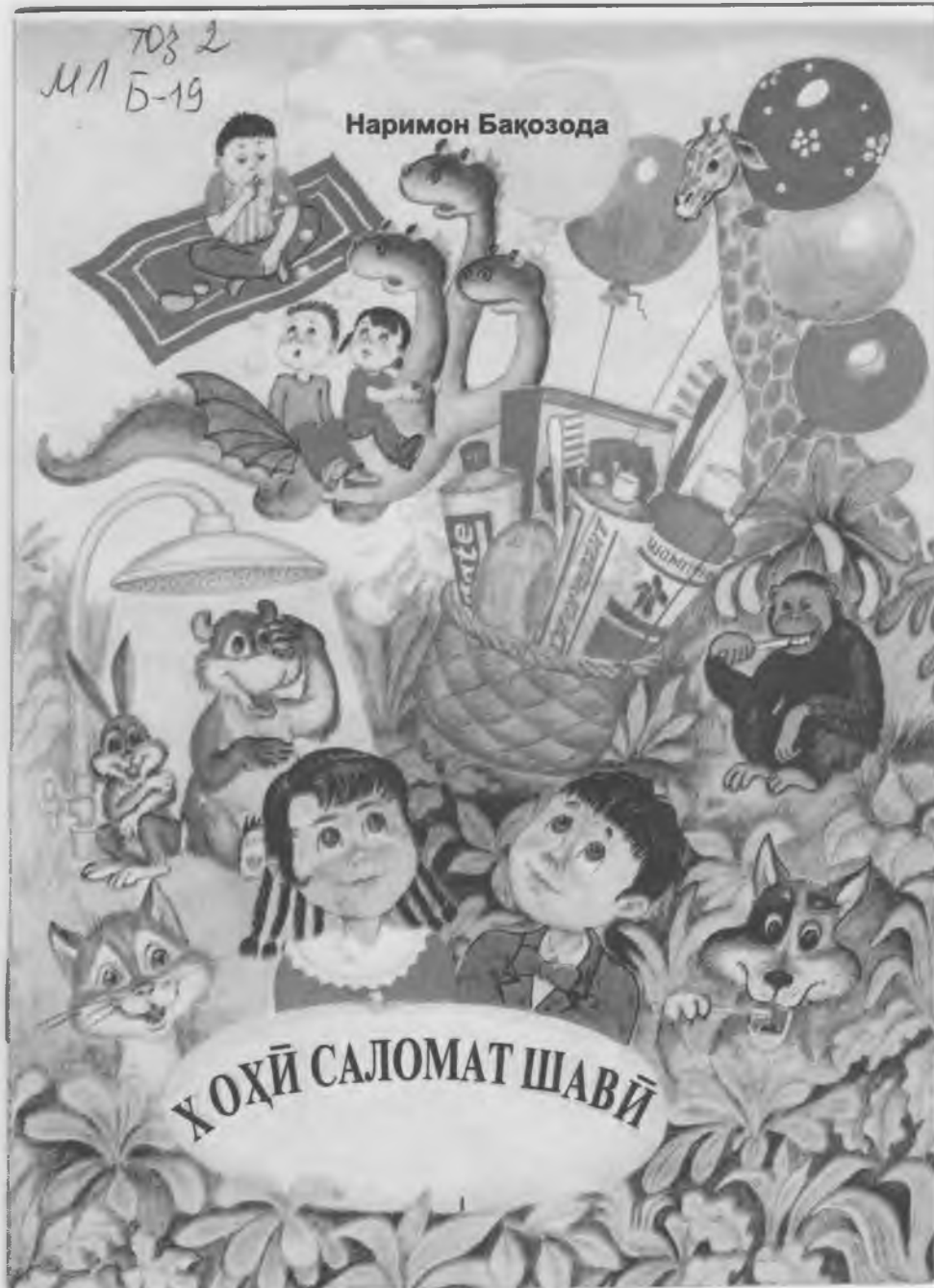

703 2
М1 Б-19

Наримон Бақозода

ХОҲЇ САЛОМАТ ШАВЇ

ХОҲӢ САЛОМАТ ШАВӢ

Хоҳӣ саломат шавӣ,
Хушсаду қомат шавӣ,
Рост шавӣ чун чинор -
Боқуввати бурдбор,

То ки ягон дарди сар
Бар ту насозад асар,
Руйи ту гулун шавад,
Донишат афзун шавад,

Дасти ту гиро шавад,
Гуфтаат ичро шавад.
Ухдабарой кунӣ,
Роҳкушой кунӣ,

Гуфта диҳам чанд сир,
Нағз ба гушат бигир.

ХАНДИДА ХЕЗ

Бо дасти рост
аз хоб агар
Хандида хезӣ
аз сахар,

Бо нияти
неки қавӣ
Ҳам аз пайи
корат шавӣ,

Ҳар ниятат
ичро шавад!
Сад банду бастат
во шавад!

ОЗОДА ШАВ

Хохӣ, ки бошӣ дар назар
Дилкаш ту ҳам, чони акош,
Олуфта гаштан шарт не,
Озода шав! Озода бош!

Озодагӣ бошад чӣ сон?
Ин ҳафт расмашро бидон:

1. Покизапушок,
 2. Покизанушок,
 3. Покизадандон,
 4. Покизачон,
 5. Покизагуфтор,
 6. Покизарафтор,
 7. Покиза мағз!
- Покиза нағз.

ОЛУФТАХОҶА

Олуфтабек - олуфта,
То нимарӯзӣ хуфта.
Не дасту рӯи шуфта,
Не чои хоби руфта.
Дар қуву куча бошад,
Олуфтахоҷа бошад,
Рӯи раҳ аз даҳонаш
Пучоқи писта пошад.
Не гуфтугӯи тоза,
Рафторҳои хоса!
Чои «салом алайкум» -
«Ку, носате! Ку, носате!»
Дигар бувад чӣ гуна?
Намо худат хулоса!

ВАРЗИШ АГАР ОДАТ ШАВАД

Варзиши тан
Бар ту хуш одат шавад,
Чону танат
Соку саломат шавад.

Рафту бувад
Варзиши тан меҳнатӣ,
Якгаи худ
Карда тавонӣ саде.

Зури тану
Чони ту чандон шавад,
Руи хушат
Чун маҳи хандон шавад.
Дарду касал
Аз ту гурезон шавад,
Ҷисми ту чун
Рустами Дастон шавад.

ИШКАМПАҲЛАВОН

Мичморуки варзишгурез,
Аз чогаҳи хобат нахез!

Бар об дастатро мазан!
Варзиш бидех танҳо даҳан!

Ё машқ дех танҳо забон!
Гап те, бале, гап те калон!

Мавлон шуд охир паҳлавон,
Чавлон ҳам акнун - чемпион,

Аммо ту шин хашу хамӯш
Ё ғелу танҳо гап фуруш.

Ҳо, машқ дех танҳо забон,
Аз хурдану хобат намон.

Гӯянд: Мавлон - паҳлавон,
Ё ин ки: Чавлон - чемпион,

Аммо туро: Лаккӣ - забон!
Ё ин ки: Ишкампаҳлавон.

БО ЧАХДУ БО ИРОДА

Хонӣ ба вақти хониш,
Бозӣ ба вақти бозӣ,
Ҳам очаву дадоят,
Ҳам мактаб аз ту розӣ!

Бо кӯшишу иродат
Бинӣ рухи муродат!

ДОНОНАМО

Донамо шишт
Тори китобаш,
Бечора! Зур аст
Ранҷу азобаш.

Аз зӯри шиштан
Озурда гаштаст.
Ҳо, пушти шимаш
Ҳай хӯрда гаштаст.

Кай дониш аммо
Бар калла ояд?
Пеши дигарҳо
Доно намояд?

ХУДРО КУНОНИ ОДАТ

Ҳар рӯз бо кироат
Худро кунони одат,
Осон ба калла ояд
Дониш зи ҳар китобат.

Дониш - калиди тилло,
То мушкилат кушояд,
Дар чорсуи дунё
Роҳи ҳақат намояд.

БА КАЛИАИ ТУ - ҚОИЛ!

**Зироат аз қироат
Намояд истироҳат.**

**Китобакаш нахонад,
Дигар кушода монад.**

**Ба сеюмӣ китобаш
Зи хона пашша ронад!**

**- Зироати навоар!
Ту қанд зан, бародар!**

**Ки бо ин ихтироят
Дигар нахонӣ бояд!**

**Нахон, нахон, нахон!
Шавӣ нахонда доно!**

**Шавӣ нахонда оқил!
Ба каллаи ту - қоил!**

ОМУЗ ҒАЙРАТ

**Аз кордонон
Омуз ғайрат,
Бо корат олам
Овар ба хайрат.**

**Ноланда айб аст!
Созанда мебош!
Номи нақуро
Арзанда мебош!**

**Озодамардӣ!
Не рангзардӣ!
Мухтоҷи нокас
Асло нагардӣ!**

ҲАДЯ БА МОҲӢ

Хутукча гуфт: -Э, моҳӣ!
Озодагӣ меҳоҳӣ?
Аз баҳри шустушӯят
Овардам ин пагоҳӣ:

Ин оби софи анҳор,
Маҳ, дастпоки гулдор!

Ин чӯпка – дандоншӯяк!
Ин собуни хушбӯяк!

Ин чӯпка баҳри сум аст,
Ин шона баҳри дум аст...

Моҳӣ бихандид: - Ин кор
Аз баҳри ман чӣ даркор?

О, ман магар дар хокам?
Бешустушӯ ҳам покам!

ҲАММОМИ КУРРА

Шуд дар оғил хангу ханг,
Доду вою тӯпаланг.

-Шустушӯ даркор не!
Ман ба собун зор не!

Оби гармат, - хангу ханг!
Кард манро саргаранг!
Ганда собун баҳри ман,
Шона орад қаҳри ман!

Каллаи ман хом не!
Бар ман ин ҳаммом не!

Курра охир номи ман!
Хоки раҳ -- ҳаммоми ман!

Ғел дар хоки маҳин,
Мезанам очам барин!

МАЙМУН ШАВИ АЗ ДИГАР

Маймун бигуфт: ачдодам,
Аз меҳнаташ шуд одам!
Иро ту бояд донӣ -
Бо меҳнатат инсонӣ!

Бекора гардӣ, бингар,
Маймун шавӣ аз дигар.
Он гаҳ биё, э, хешам,
Ман ҷураҷонат мешам!

ХУД БАР ХУДАТ ҚОИЛ ШАВИ

Чадвал, ки ёрат мешавад,
Чун дастёрат мешавад.

Таргиби корат сар ба сар
Бар ёдат орад аз сахар.

Нағзомади корат нигар -
Худро худат сози дигар.

Чун Одами созандакор
Ёй ту кадру эътибор.

Бар нијатат ноил шавӣ,
Худ бар худат қоил шавӣ!

ХЕШИ МАЙМУН

Маймун бигуфто: аз азал
Ачдоди ман хархела буд,
Як хелаш аз қору чадал
Худро хулаш одам намуд.
Бо ориятҳо хонду хонд,
Аз дигарон оқиб намонд.
Хели дигар чун чангалӣ,
Овораи маймунгарӣ,
Саргарм аз хӯрокхӯрӣ,
Арғушту арғунчакпарӣ.
Беҳуда умраш бигзаронд,
Одамнамо маймун бимонд!
Ман гарчи аз одамнамо,
Бингар ба ин давронамо:
Пул дода одам бояде
Маро тамошо ояде!
Ҳам дар қафас ӯ баҳри ман,
Аз Африқо орад банан!